

De families van de slachtoffers waren tevreden met het vonnis. Kristof Vadino

BrusselZelfs vanuit Japan was gisteren een familielid van een asbestslachtoffer afgezakt naar Brussel om het vonnis te horen. Een vuist ging dan ook de lucht in toen bleek dat ook het hof

van beroep oordeelde dat Eternit al in de jaren zeventig op de hoogte was van de gevaren van asbest, dat het te weinig had gedaan om werknemers en buurtbewoners te beschermen én dat de zaak niet verjaard was. Alleen de schadevergoeding werd teruggebracht van 250.000 naar 25.000 euro, maar daar was het de familie Jonckheere niet om te doen.

‘Eternit is verantwoordelijk. Dat is nu duidelijk door de rechter bevestigd’, zegt Eric Jonckheere. Het was zijn moeder, Françoise, die in 2000 de zaak tegen het bedrijf had aangespannen nadat ze zelf ziek was geworden en haar echtgenoot gestorven was. Ze overleed, net als twee van haar zonen, maar Eric Jonckheere zette door.

Eternit is intussen Etex geworden en heeft het gebruik van asbest in ons land stopgezet in 1997. In een reactie laat het bedrijf weten het vonnis eerst te willen lezen en analyseren. Er is nog de mogelijkheid om in cassatie te gaan. Het bedrijf wijst er ook op dat asbest ‘een maatschappelijk probleem is dat Eternit overstijgt’.

Eternit heeft te weinig gedaan om werknemers en buurt-bewoners te beschermen

Voor Jonckheere is dit de aanleiding om een hervorming van het Asbestfonds op de rails te zetten. Wie ziek is door asbest kan bij het fonds aankloppen voor een schadevergoeding, maar verliest het recht om te procederen. Dat laatste vindt hij fundamenteel oneerlijk. Ook de N-VA heeft een wetsvoorstel in die richting klaar. Daarnaast wijst Jonckheere nog op de financiering van het Asbestfonds, dat nu met belastinggeld en via bedrijven gebeurt. Hij vindt dat Etex een veel grotere bijdrage moet leveren. (sco)

Meer info:

Lees meer over: